

en akt : bymässig iscensättning

Afgangsprogram Astrid Gabrielsson

Det Konglige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering

Arkitektskolen, Arkitektur Rum og Tid, forår 2017

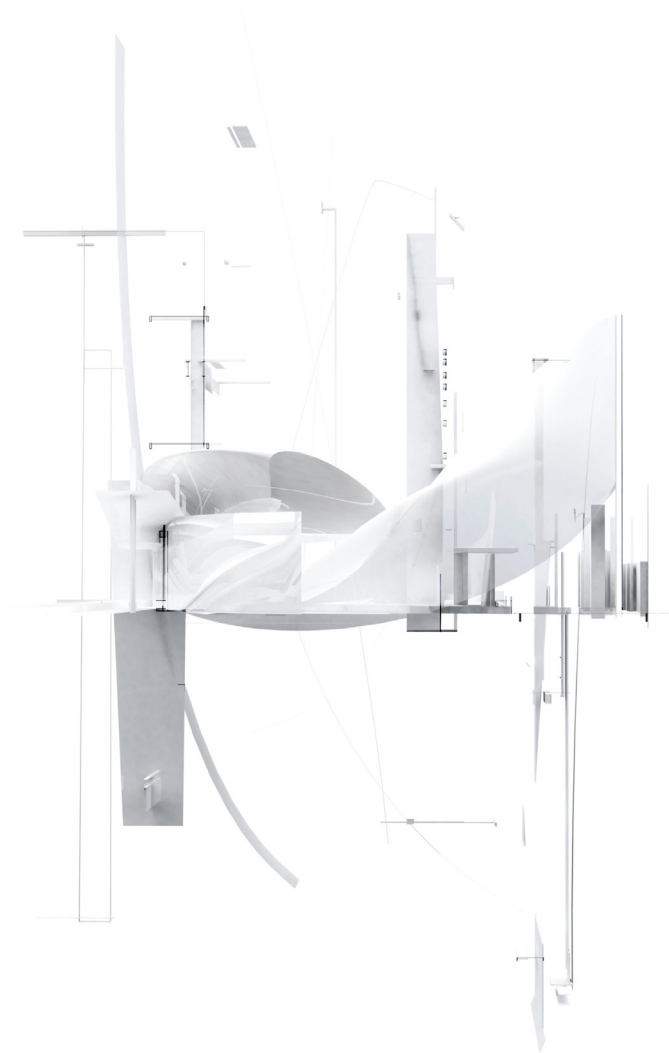
*Afgangsprogram Astrid Gabrielsson
Det Konglige Danske Kunstakademis Skoler for
Arkitektur, Design og Konservering | Arkitektskolen*

*Institut for Bygningskunst by og landskab
Arkitektur Rum og Tid, forår 2017*

Handledare | Maja Zander Fisker, Lizette Anaza Jensen

en akt : bymässig iscensättning

'en akt' av latin actus 'handling'; fokuserar en takt och accentuerar ett tidsligt förloppet i förhållande till handlingsrum, en sekvens där varje aktpaus arrangeras utan att stoppa handlingsförloppet.

Diagrammatisk tegning, 9. semester

London, Tate Modern, 2016, Joseph Beuys, Lightning with Stag in its Glare

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

_ föreställningen

PROLOG

<i>introduktion av projektets optik</i>	9
---	---

INTENTION OCH DISKUSSION

<i>hastighet och acceleration i vår tid</i>	11
---	----

FÖRESTÄLLNINGENS RUMSBEGREPP

<i>scenrum, mellanrum, tomrum</i>	13
<i>det performativa handlingsrummet</i>	17

DET GEOGRAFISKA HANDLINGSRUMMET

<i>East London</i>	21
<i>fokusering av site och identitet</i>	23

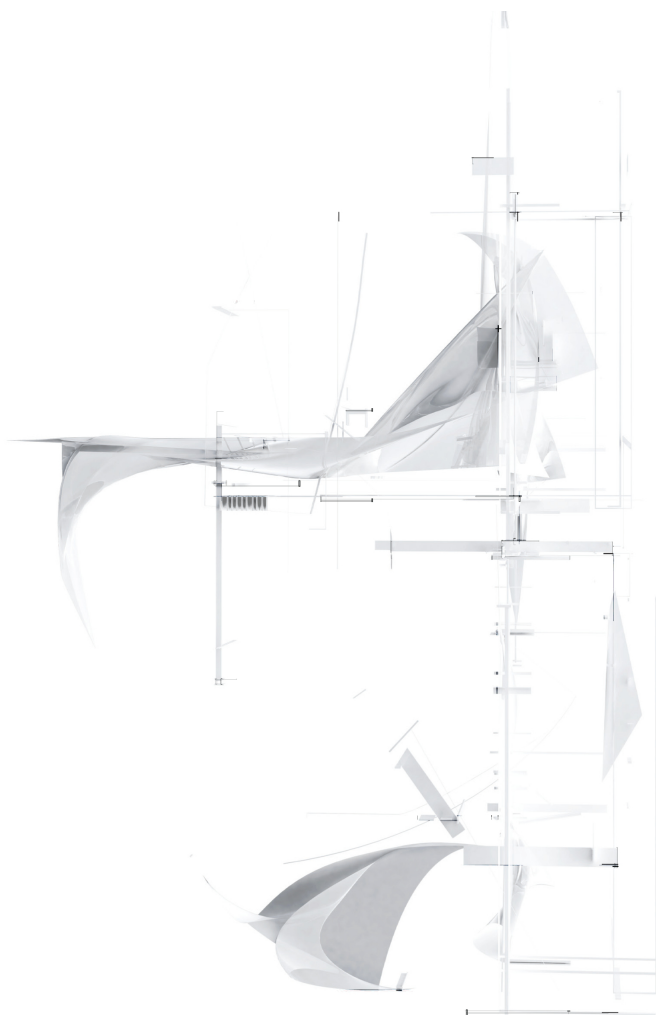
<i>_ övergång</i>	27
<i>mellan lokala och globala betraktningar</i>	

DET SCENOGRAFISKA HANDLINGSRUMMET

<i>remontering av föreställningen</i>	29
<i>rumsliga intentioner</i>	31

APPENDIX

<i>avlevereringsform</i>	32
<i>litteraturlista</i>	33
<i>studieförlopp</i>	34

Diagrammatisk tegning, 9. semester

“ Museet skal lukke, forestillingen skal slutte. Medvirkende og publikum går ud sammen, som en flydende strøm, større og langsommere end da den flød den modsatte vej. Udenfor ser verden forandret ud - for en stund. ”

“ Forestillingen undersøger synets primærprocesser, det sanseindtryk der sker inden en objektiv beskrivelse af den sete verden finder sted. Øjet danner et todimensionalt billede men hjernen korrigerer, og vi sanser tredimensionalt. Midt imellem findes et stadie hvor formen foreligger som en mellemting mellem flade og rum, et reliefstadie som synes mere åbent og afsøgende. Her findes betydningen svarende til en ufærdig, en mindre stabil, mere uafgjort og mere tænkende fase i sansningen. Her befinder forestillingen sig. ”

*Overskridelse af inderlige - og yderligere rum
Kirsten Dehlholm, kunstnerisk leder af hotel Pro Forma*

Louise Nevelson's, Dawn, 1976. | relief

PROLOG

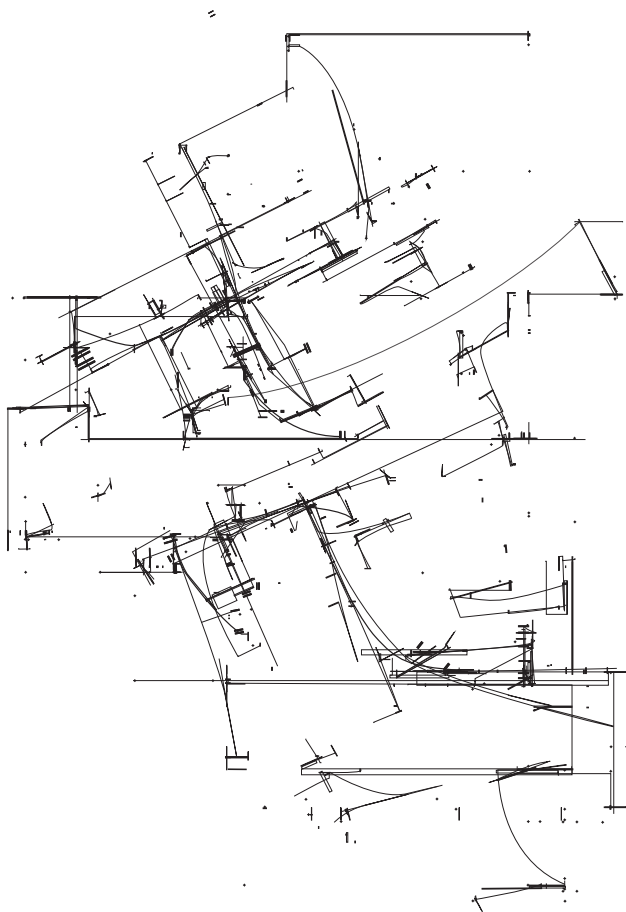
introduktion av projektets optik

Projektet *'en akt'* formuleras som om en undersökning av landskapliga diversiteter och övergångar genom scenografins tematiker och organisering av rum. Projektet befinner sig i en sekvens mellan temporära event och permanenta strukturer, i ett fält var tisdlinjer och handlingar oscillerar genom scenrum, mellanrum och tomrum.

"Performance indicates the possibility of revaluating the emptiness; this potential revaluation gives performance art its distinctive oppositional edge".

Peggy Pehlan, Unmarked: The Politics of Performance

'Föreställningen' formulerar projektets programmatiska tillstånd genom sin dubbla betydning i form av 'erinring' och 'performance'. Mellan fält och rum passerar, demonterar och remonterar 'föreställningen' sin kontext och vidare orienterar relationen mellan handling och betraktning. I detta (möjlighets)fält vill jag förankra och utforma ett mötesstedt, ett scenområde, som binder samman byggnadsstruktur och det horisontella landskapet. Projektet uppmärksammar performativa och reflektiva medier, som aktiva handlingsfält i utsträckningen mellan by och byggnad.

Kartografisk notation, 9. semester

INTENTION OCH DISKUSSION

hastighet och acceleration i vår tid

'Föreställningen är över' och kvar lämnas vi med erinringen och sansningen av- och mellan stedt och tomrum. I Queen Elizabeth Park, London, har de olympiska spelen passerat som en temporär iscensättning och efterlämnat ett artificiellt restlandskap som befinner sig i ett slags mellanvarande, i väntan på nästa utvecklingsakt. I detta tomrum framträder de angränsande områdena på nytt, med sina särliga identiteter, och redefinierar landskapets konturer. Dialogen som följer utforskar vad som sker i övergången, i det transitfält var scenrum växlar till att verka som bakgrund och kuliss.

Med scenografins organisering som en en operativ metod, sträcker sig projektet mellan att verka som strategi för dessa övergångsfält, och som en arkitektonisk insättelse. Projektet positionerar sig i Hackney Wick, East London, ett industriarv som verkar i gränslandet mellan Victoria park och Queen Elizabeth Olympic park.

Projektet formuleras som en tidsmässig reaktion på rådande urbana gestaltningsprocesser och accelererande planeringsideal för området, med intentionen om att förankra nya förbindelser till/ och mellan redan existerande lokala nätverk. I nuvarande planeringsideal, riskerar det offentliga rummet att försvinna genom privatiseringen av det allmänna, i byggandets fixering på 'objekt' och funktionalisering. Projektet har som vision att genom metoderna demontering och remontering, skärpa uppmärksamheten på landskapets existerande signaturer och rumsliga framträdelseformer, och accentuera dess kraft att initiera ett kollektivt mötesstedt som kan verka utan att vara exkluderande och inneslutande. Med utgångspunkt i definition av det offentliga rummet som ett öppet och kontinuerligt producerande fält, undersöks programmet utifrån 'föreställningens' optik, genom visuella förlängningar och fysiska konstruktioner, mellan scenrum, mellanrum och tomrum.

“ Apart, we are together. “

Towards the Archipelago, Pier Vittori Aureli

FÖRESTÄLLNINGENS RUMSBEGREPP

scenrum, mellanrum, tomrum

I föreställningens representation som 'performance', organiseras relationer mellan scenrum, artist/ konstnär och publikum, efter geografiska positioner i ett givet tidförlopp. Genom föreställningens akter oscillerar scenrummets betraktning, och verkar mellan entré, transport och ett försvinnande.

I denna scenografi rör vi oss fritt i olika riktningar och över tidsaxlar, genom ljus, ljud avstånd och närhet. Här ligger motivationen till projektets rumsliga program, en ensemble av rumsfragment som figurerar mellan landskap och byggnad, i grader av exponering och konnektivitet. Projektet rumsliga disponering fokuserar på utställning, föreställning och dokument, en sekvens mellan producerande och receptiva rum.

När jag använder föreställningen + scenografin som metod för att framkalla projektets rumsliga gestaltning, är det inte scenografin i representation av bakgrundskuliss, utan i detta fält förstås scenografin som ett nätverk av relationer och förbindelser som kontinuerligt utfoldas och inramar mellanrum.

I dessa mellan/-rum formulerar Pier Vittorio Aureli en arkitektonisk vision om att sammanföra fragment utan att eliminera deras olikheter och kanter, att skapa en relation till och mellan föreställningarna. Aureli refererar till 'the archipelago'; ett begrepp som beskriver ett tillstånd var separerade öar förenas av det gemensamma vattnet vilket också är grunden för deras identifiering. Med denna optik söker jag projektets relation mellan programutformning och kontext.

"The space in between can only be materialized as a space of confrontation between parts. Its existence can only be decided by its parts that form its edges".

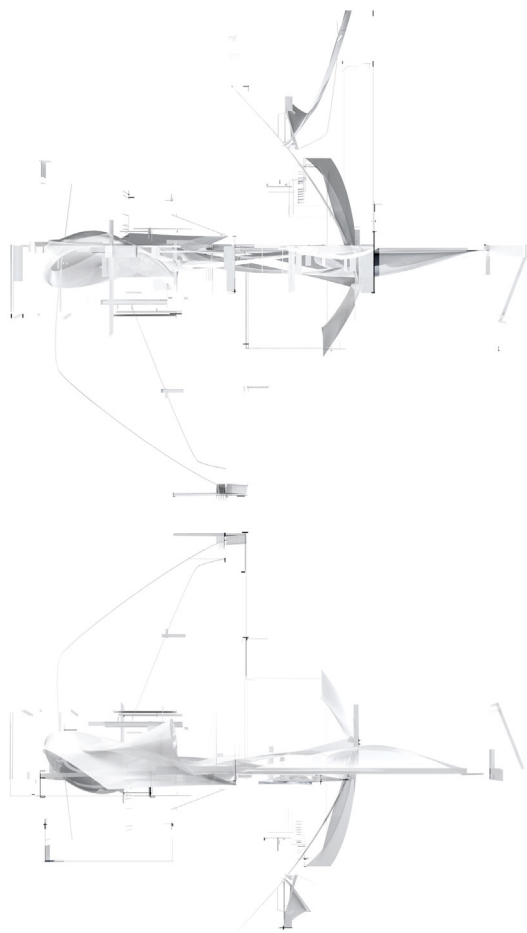
The Possibility of an Absolute Architecture, Pier Vittorio Aureli

Louise Bourgeois, Articulated Lair, 1986, Structures of Existence, the Cells

“The notion of performativity, as I relate to it, centers around the possibilities and limits of productivity – the ability to produce a meaning, to provide and experience or to create a situation. We all know, for example, the meaning of a door: you enter or leave a room through it. But asking about the performativity of this door points to the situation it produces which might be integrative, segregative or exclusive.”

*Kunstkritiker Dorothea von Hantelmann,
i samtal med kuratorn Jens Hoffmann, Perform 184.*

Diagrammatisk tegning, 9. semester

FÖRESTÄLLNINGENS RUMSBEGREPP

det performativa handlingsrummet

Den performativa handlingen används som en övergripande strategi för att utforma det kollektiva, exponerade rummet. Jag förstår det performativa handlingsrummet som en kraft att vända inre rumsligheter till utsidan och skapa en utväxling mellan privata och publika inramningar.

Projektet skriver in sig i området Hackney Wick, som har en hög koncentration av konst och kulturverksamheter. I området är 'the yard' är ett etablerat rumsbegrepp vilket förankrar en lokal referens till det performativa publika rummet. 'The yard', framhålls som ett utställningsrum, ett formbart fält var de etablerade verksamheterna kommunicerar och exponerar sina verk.

I projektet utforskas 'the yards', som performativa fragment, i möte med programmatiska dimensioner och idén om att spänna utöver ett större scenområde. I relation till Aurelies föreställning om 'the archipelago', landar det performativa handlingsrummet i en kompositorisk reflektion som identifierar områdets signaturer.

"What the notion of the performative in relation to art actually points to is a shift from what an artwork depicts and represents to the effects and experiences that it produces"

Dorothea von Hantelmann

Sida vid sida, areavy Hackney Wick, overskudslandskab

Sida vid sida, areavy London Olympic Stadium.

Ortofotografi, London/ Transit Victoria Park och Queen Elisabeth Olympic Park

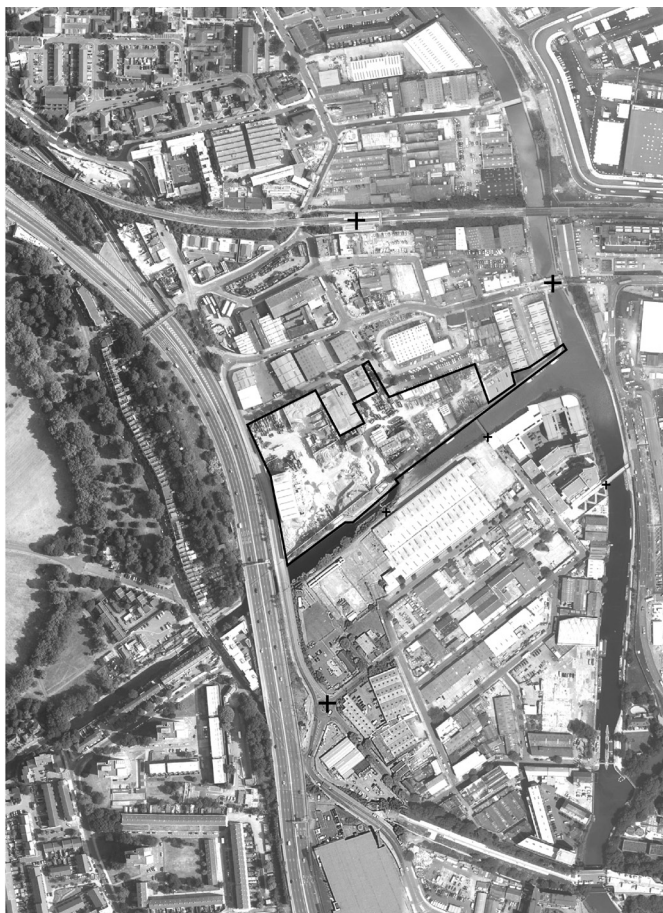
DET GEOGRAFISKA HANDLINGSRUMMET

East London

East London pendlar mellan att hantera en löpande, global genomströmning och sin lokala förankring som en kulturell stadsdel. Under de senaste åren har östra London etablerats som ett kulturnav för kreativa verksamheter, en progression som har skett gradvis öster ut, från Soho via Shoreditch, Dalston och Bethnal Green och nu längre österut till Hackney Wick.

Queen Elizabeth Olympic Park och området kring Stratford station identifierad av en storskalig, fragmenterad kontext vilken befinner sig i väntan på nästa utvecklingsfas med 10.000 nya bostäder planlagda. Området aktualiserar en accelererande urban transformation som har sin utgång i de utvecklingsplaner som fastställdes i och med Olympiska spelen, 2012. I nästkommande planeringsstrategier ligger etableringen av 'Olympicopolis' och Stratford Waterfront, ett kultur och utbildning district som kommer att innefatta delar av Sadler's Wells och the Victoria and Albert Museum, samt campus för University College of London, Loughborough University och the English National Ballet School.

I de planstrategier som legat till grund för utvecklingen poängteras att områdena kring Olympiaparken har varit viktiga identitetshållare som inte längre ska befinna sig i utkanten, utan inkluderas i den kommande gemensamma transformationen.

Ortofotografi, Hackney Wick och Fish Island, site.

DET GEOGRAFISKA HANDLINGSRUMMET

fokusering av site och identitet

Hackney Wick och Fish Island är industrifältet som har potential att förbinda den historiska Victoria park och Queen Elizabeth Olympic park. Med utgångspunkt i de planstrategier som inkluderar Hackney Wick/ Fish Island, är jag intresserad av att utforska en motreaktion på den privatisering som idag tenderar att förskjuta det offentliga, öppna fältet.

Hackney Wick karaktäriseras av det postindustriella arvet, en byggnadskontext som präglas av 2-4 våningars industribyggnader, vilka idag identifierar ett av Europas mest högkoncentrerade konst-studio samfund, med ett nätverk av mindre gallerier och verksteder. Det är i mellanrummen, på bakgårdar och industriella lastzoner, som det publika rummet har etablerat och introducerat kulturella utväxlingar. Området inramas av Lea River i öst mot den olympiska parken, och motorleden A12, i väst mot Victoria park. I området ligger Hackney Wick overground station, som förbinder metron med Stratford Station, en av de stora Interchange stationerna i London.

Den valda site för projektet ligger i kanten av Lea river i östvästlig orientering och med angränsning till motorleden A12. Idag verkar site som material lager och återvinningscentral, men ligger i planprocess för en demontering och förflyttning.

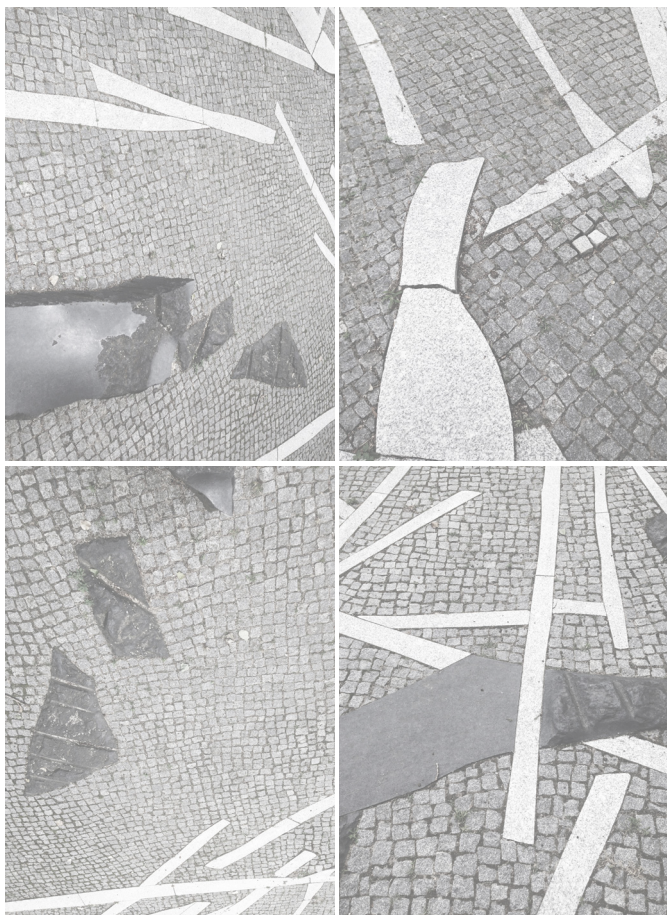
I projektet formuleras det horisontella utspända fältet med en programmässig öppenhet, men med en strukturell förankring i landskapets intryck och avtryck, en organisering utifrån 'reliefen' som framkallas genom teckning och kartografiska modeller. Projektet utforskar ett fält med totalarea 28000kvm.

Areavyer, Hackney Wick och Fish Island

Areavyer, Hackney Wick och Fish Island

Mellanrum, Judiska museet, Berlin, Daniel Libeskind | ristning

DET GEOGRAFISKA HANDLINGSRUMMET
mellan lokala och globala betraktningar

Med både en lokal och global blick på projektets sammanhang motiveras kulturella nätverk, ett genererande fält som speglas i den programmatiska intentionen om ett tvärdisciplinärt forum med scenen och föreställningen som gemensamt handlingsrum. Scenkonsten tar plats som ett formbart och kommuncerande medie vilket reflekteras i turismens accelererande betraktning.

Begreppet turism förankrar avstånd och sammanbindningar kring flödet av geografiska referenser/ resan, och utforskar attraktionen mellan en global och lokal förhållning. I samtidens mobila och föränderliga kontext växlar den geografiska identitetens betydning och öppnar för nya kulturella sammankopplingar.

“New maps of cultural tourism are no longer limited to geographic sites, no longer soul keepers of local and national id. Instead formulated by curatorial design “out-of-place” and cross-nations boundaries. The tourist therefore, has a highly interactive role to play and contributes to the reformulation of a concept of cultural id – one that politicizes, nonetheless, outside the frontiers of conventional geographies.”

Losing site, Shelley Hornstein

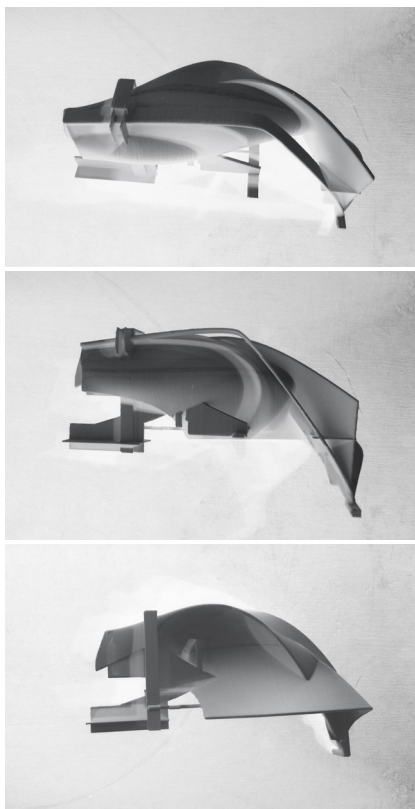
DET SCENOGRAFISKA HANDLINGSRUMMET

remontering av föreställningen

I sin indsuttriella och kulturella kontext anslår projektet en remontering av föreställningen/ eventet/ scenrummet. Projektets arkitektoniska insättelse formulerar ett förlopp mellan icke-programmerade konfigurationer, landskapsfältet och byggnadskropp. Fokus ligger på en sekvensen igenom det utspända fältet, en strategi för att visuellt och fysiskt sammanlänka de angränsande parkområdena, Viktoria Park och Queen Elisabeth park.

I den länkande sekvensen utbreder sig ett performativt mötesstedt som medierar utställningen, föreställningen och dokumenteringen. Programpunkterna representerar specifika förhållningar till grad av exponering, reflektion och genomsiktighet, både gällande sin egna, inre och i förhållande till en kollektiv organisering. I övergången mellan scen, kuliss och bakomvarande försöker projektet att skapa en skiftande orientering och upplösning kring rummens entré och försvinnande.

Projektets utformning förstås som en kompositorisk reflektion av rum, med/ och utan, programmatisk identitet, men med en gemensam uppmärksamhet på det kollektiva mötesstedt. Den rumliga kompositionen växlar mellan det performativa, det receptiva och det genererande handlingrummen och utformas i en byggnadsstruktur och vidare till omgivande landskap. Byggnadskroppen rymmer den interdisciplinära scenen, som ett laboratorium och mötesstedt. Genom fokusera byggnadsstrukturen på de konstnärliga aktörer och disciplinär som kan figurera i detta scenografiska center, byggs funktioner och rumkonfigurationer upp.

scenografen
koreografen
kuratorn
skultören
danskompaniet
teatersällskapet
skådespelaren
improvisatören

en akt : index
lokala turisten
globala turisten
betraktaren
skulpturen
publiken
deltagaren
karaktären
narrativet

tillstånd : index

landskap
fragment
fält
position
lokal
scenografi
tomrum
mellanrum
relief
tillstånd
koreografi

spänning
sekvens
reflektion
utväxling
utställning
entré
dokument
utväxling
fält
övergång
varande

temporär
archipelago
global
föreställning
global
föreställning
försvinnande
yard
permanent
förbindelse
installation

APPENDIX

avlevereringsform

*Avleveringsformen är vägledande/
utformas i dialog med projektets utveckling.*

TEGNINGSKARTOGRAFIER

site/ notering/ filtrering/ relief

MODELLSTUDIER

entré/ övergång/ relief

PLAN OCH SNITT

1:500/ 1:1000

tegningsmässiga undersökningar

SITUATIONSMODELL

1:500/ 1:1000

kontext och modellstudier/ relation

PLAN + SNITT

byggnad/ landskap

RUMSLIGA VISUALISERINGAR

APPENDIX
litteraturlista

Krogh Jensen, Marianne, 'Det Refleksive rummet'
Arkitektskolen Aarhus, Ph.d.-afhandling, Århus, 2003

Hornstein, Shelley 'Losing Site: Architecture, Memory and Place'
Ashgate Publishing, Ltd., 1 jan. 2011

Jalving, Camilla 'Værk som handling, Performativitet, Kunst og Metode'
Musuem tusculanums forlag, Københavns Univeristet 2011

Dehlholm, Kirsten Kunstnerisk leder af Hotel Pro Forma
'Overskridelse af inderlige - og yderligere rum'
Artiklen er bragt i tidsskriftet Open Page, nr 4, april, 1999

Phelen, Peggy 'Unmarked, the politics of performance'
London, 1996

Ross Dinesen, Cort 'BYENS LAMINÆR - en skitse til en teori om byen'
GRID, Intern faglig debat på Kunstakademiets Arkitektskole, Afd 6

Juel-Christiansen, Carsten 'Transitions - space in the dispersed city'
Arkitekturtidsskrift B/Architectural Magazine B, 2000

Aureli, Pier Vittorio 'The possibility of an absolut architecture, Towards the Archipelago'
MIT Press, 2011

Blanco L., Galán G. I., Carrasco M. C., Navarrete Lloptis A., Otero Verzier M., 'After Belonging' 'The objects, Spaces, and territories of the Ways we stay in transit', Oslo Architecture Triennale, 2016

APPENDIX
studieförlopp

2017

10. semester

'En akt, bymässig iscensättning'

Afgang, Arkitektur, Rum og Tid

Hackney Wick, London

Handledare, Maja Zander Fisker, Lizette Araza Jensen

2015-2016

9. semester

'Geografisk Demolering, det reflektiva rummet'

Ett laboratorium för scenografisk arkivering, digital transit

Southbank, London

8. semester

'En reaktion på transparens'

Topografisk identitet och det offentliga rummet

Röda Sten, Göteborg

'Hydra13', Slaughter House,

Professor Cort Ross Dinesen

7. semester

'Närmre Ifrån'

Japanska badritualen, verkan i ett intensivt flöde

Shibuya, Tokyo

2014-2015

Praktik, White Arkitekter, Stockholm

2010-2014

1-6. semester

Chalmers Tekniska Högskola, Arkitektur, Göteborg

“An empty space has no visual dimension or significance. Scale and meaning enter when some thoughtful object or line is introduced. This is why sculptures, or rather sculptural objects, create space.”

Noguchi Isamu

